

bo lo ipso in æternum. Secundum ar-
gumentum est, *Ne forte tradat te adver-
sarius judicii.* Est enim terrible incidere
in manus Dei, citari ad judicium Dei, &
coram Deo severissimo judice causam
dicere accusāte adversario. *Quicquid*
autem in hac vita transigitur, compo-
nitur, & condonatur, id in vita altera
similiter transactum, compositū, con-
donatumq; est. Unde intelligere licet
quanti Deus faciat charitatē proximi,
cū illā à charitate sui divelli non fe-
rat, adeoque sine proximo diligi recu-
set. *Nimirum Deus est ipsa charitas, &*
hominem diligit quasi animam suam;
Jere. 12. Tertium argumentum est, *Ne*
in carcerem mittaris, unde nō ex eas, donec
reddas nobissimū quadrantem. Nimirum
divinæ justitiæ consentaneum est, ita
nobiscum agere prout nos proximū
tractaverimus, & qua mensura alijs
mensi fuerimus, eādem nobis metiri.
Quocirca quicunq; proximo suo con-
donare nō vult, ei Deum similiter gra-
tiam nō exhibiturū, nec ullum pec-
catū condonaturum, est manifesti jū-
ris divini. In quam miserrimam con-
ditionē qui propria sua culpa sunt ad-
ducti, eos minima maximaq; peccata

.II. A. 3. I. æter-